Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 23. Warszawa, dnia 31 sierpnia 1934 r. **Rok XVII.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 1 zł.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-400** „Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu", zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.".

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.
Adres Administracji: Komisarjat Rządu, ul. Daniłowiczowska Nr. 1. Telef. 696-87.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIKI Nr. Nr. 110 — 113.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 72 — 74.

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

209.

OKÓLNIK Nr. 110

z dnia 24 sierpnia 1934 r,

o ustalaniu przynależności państwowej osób, urodz. w Stanach Zjedn. A. P. — (tryb postępowania).

(Nr. Wojsk. D. 4/4/1).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W związku z wątpliwościami niektórych P. P. Wojewodów, jak należy rozumieć przepis ustępu 3-go okólnika Nr. 11 z dn. 24.I.1931 r. o zwalnianiu od powsz. obow. wojsk. osób urodzonych w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej Nr. Wojsk. 958/5 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 1, poz. 14) łącznie z okólnikiem Nr. 89 z dnia 16 czerwca 1934 r. o wydobywaniu aktów urodzenia poborowych ze Stanów Zjedn. A. P. Nr. AC. 27-a-24-3 (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 16, poz. 163) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia:

Zalecone okólnikiem Nr. 11 wszczynanie z urzędu korespondencji urzędowej w celu ustalenia przynależności państwowej osób, urodzonych w Stanach Zjedn. A. P. przed wejściem w życie ustawy z dnia 20.I.1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego, nie może być w żadnym razie rozumiane jako ingerencja władzy w celu bezpłatnego wyjednania dla interesowanych osób aktów ich urodzenia, sporządzanych w Ameryce i wydawanych tylko za opłatą.

Akcja władzy w tym kierunku zmierzać powinna do uzyskania od przedstawicielstwa Stanów Zjednoczonych A. P., znajdującego się w Polsce, informacji, czy dany poborowy urodzony rzekomo (wymienić miejsce i datę urodzenia) posiada obywatelstwo amerykańskie.

Korespondencja ta powinna być zasadniczo ukończona w okresie pomiędzy rejestracją 18-toletniego, a ponownem zgłoszeniem się (art. 26 ustawy o powsz. obow. wojsk.).

O ile korespondencja w tym okresie przeprowadzona nie wyświetli przynależności państwowej danego poborowego, a poborowy ten uprzedzony o jego obowiązku w tym względzie nie przedstawi miarodajnego dowodu, że jest obywatelem Stanów Zjedn. A. P., to powinien on być pociągnięty do wykonania powsz. obow. wojsk. na podstawie art. 8 ustawy o powsz. obow. wojsk.

Pośredniczenie władz krajowych w wydobywaniu dla poborowych aktów urodzenia zagranicą, wydawanych za opłatą jest niedopuszczalne, gdyż wydobywanie tych dokumentów należy tylko do zainteresowanych.

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski
MINISTER

210.

OKÓLNIK Nr. 111

z dnia 25 sierpnia 1934 r.

o przejazdach niezamożnych poborowych koleją, zwrot kosztów gminom.

(Nr. Wojsk. A. 8/20/2).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów, Prezydentów Miast i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

W rozwinięciu przepisów cz. II okólnika Nr. 78 z dn. 16.VIII.1933 r. Nr. Wojsk. M. 5b 40/2 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 14, poz. 193) w sprawie pokrywania kosztów przejazdu do formacyj wojskowych niezamożnych poborowych w razie utraty (zagubienia) karty powołania z biletem kolejowym, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia:

Koszty przejazdu niezamożnych poborowych do wymienionych formacyj wojskowych

w wypadku zagubienia przez nich wystawionych przez P. K. U. biletów kolejowych i niemożności z powodu ubóstwa nabycia w normalnej drodze tych biletów, pokrywane są zastępczo przez gminę miejsca zamieszkania poborowego.

Koszty te jednak następnie mają być zwracane gminie przez władze wojskowe na podstawie protokółu o utracie karty powołania wraz z biletem kolejowym oraz na podstawie świadectw ubóstwa, wystawionych przez zainteresowaną gminę.

Komunikując o powyższem do wiadomości, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza, że w celu otrzymania od władz wojskowych wyłożonych kosztów zarządy gmin powinny odpowiednie protokóły wraz z zaświadczeniami ubóstwa skierować za pośrednictwem władz administracji ogólnej do Szefostwa Intendentury tego O. K., na terenie którego dana gmina się znajduje. W pismach o zwrot kosztów należy powoływać się na § 85 Przepisów Służbowych L. 245-10 (Transporty) oraz rozkaz M. S. Wojsk. Departament Intendentury Nr. 5500-12 Transp. Wydz. Up. z dn. 31.VII.1934 r.

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski
MINISTER

211.

OKÓLNIK Nr. 112

z dnia 25 sierpnia 1934 r.

o stosowaniu przepisów okólnika Nr. 22 z 1934 r. do ustalania wieku ochotników.

(Nr. Wojsk. A 8/36/1)

Do

P. P. Wojewodów województw centralnych i wschodnich, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów tych województw.

W związku z przepisami okólnika Nr. 22 z dnia 17 lutego b. r. Nr. Wojsk. A. 1/3/2 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 4/34 r., poz. 40) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że przewidziany w tym okólniku tryb określania (ustalania) wieku poborowych należy także stosować i do ochotników w wypadku niemożności odnalezienia metryk urodzenia tych ostatnich.

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski
MINISTER

212.

OKÓLNIK Nr. 113

z dnia 28 sierpnia 1934 r.

o rozrachunku z Państwowym Zakładem Emerytalnym z tytułu należnych składek emerytalnych.

(Nr. GB. 15/14/7).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu i Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że Państwowy Zakład Emerytalny wystawia Ministerstwu rachunki z tytułu należnych mu składek emerytalnych za funkcjonarjuszów państwowych stałych, mianowanych po dniu 31 stycznia 1934 roku i prowizorycznych, pozostających na etacie resortu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Rachunki te mają być likwidowane centralnie przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, po uprzedniem sprawdzeniu ich, zgodnie z postanowieniami § 24 przepisów rachunkowo-kasowych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 45 z 1921 roku). Koniecznem jest zatem posiadanie przez Ministerstwo dokładnych danych o stanie osobowym uczestników P. Z. E., zatrudnionych w podległych Panom władzach i urzędach.

W związku z powyższem Ministerstwo, uzupełniając okólnik swój Nr. 206 z 1931 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 21, poz. 339), prosi o wydanie właściwych zarządzeń podległym władzom i urzędom asygnującym uposażenia służbowe sporządzania i przesyłania Ministerstwu co miesiąc do 10 dnia miesiąca następnego wykazu funkcjonarjuszów państwowych stałych i prowizorycznych według załączonego wzoru.

Wykazy te za miesiące luty—sierpień włącznie należy przesłać Ministerstwu do dnia 10 września 1934 r.

Schematy powyższego wzoru zostaną wydrukowane przez Ministerstwo centralnie. Pierwszy wykaz należy sporządzić odręcznie.

Jednocześnie Ministerstwo prosi Panów o podanie również do dnia 10 września r. b. sumy, jaka w okresie od 1 kwietnia 1934 roku do 31 marca 1935 roku zostanie asygnowaną z § 2 „różne wydatki osobowe” na pokrycie opłat na ubezpieczenia społeczne za kontraktowych funkcjonarjuszów.

(—) T Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

Otrzymują nadto:

P. Komendant Główny Policji Państwowej,
P. Dyrektor Głównego Urzędu Statystycznego,
P. Dowódca Korpusu Ochrony Pogranicza.

Załącznik do okólnika Nr. 113

WYKAZ

stałych (mianowanych po dniu 31 stycznia 1934 r.) i prowizorycznych funkcjonarjuszów państwowych, którym wypłacono uposażenie

za miesiąc .... 193..... roku

A. Funkcjonarjusze stali mianowani po dniu 31.I.1934 r.						B. Funkcjonarjusze prowizoryczni					
Grupa uposażenia	Ilość	8% od uposażeń służbowych zaliczonych do podstawy wymiaru emerytury		Kwota należnych Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu składek emerytalnych		Grupa uposażenia	Ilość	8% od uposażeń służbowych, zaliczonych do podstawy wymiaru emerytury		Kwota należnych Państwowemu Zakładowi Emerytalnemu składek emerytalnych	
		Zł.	gr.	Zł.	gr.			Zł.	gr.	Zł.	gr.
I						I					
II						II					
III						III					
IV						IV					
V						V					
VI						VI					
VII						VII					
VIII						VIII					
IX						IX					
X						X					
XI						XI					
XII						XII					
		Ogółem:						Ogółem:			

A.

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

213.

PISMO OKÓLNE

z dnia 18 sierpnia 1934 r.

o Komisji Samorządowych Prac Kodyfikacyjnych.

(Nr. SS. 1/21/4)

Do

P. P. Dyrektorów (Gabinetu, Departamentów, Biur), Głównego Inspektora, Naczelników Wydziałów w Min. Spraw Wewnętrznych.

Postanowieniami art. 122 ustawa z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) upoważniła Pana Prezydenta Rzeczypospolitej do wydania jednolitych tekstów ustaw samorządowych dla poszczególnych dzielnic Państwa.

W celu podjęcia prac przygotowawczych powołałem do życia w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości Komisję Samorządowych Prac Kodyfikacyjnych, czynną przy Departamencie Samorządu pod przewodnictwem dyrektora tego departamentu Witolda Zbikowskiego.

W skład powyższej Komisji poza przewodniczącym wchodzą ponadto w charakterze stałych jej członków Naczelnik Wydziału Administracji Samorządowej Stanisław Podwiński, radca Bolesław Trzebski, który jednocześnie sprawować będzie funkcję sekretarza Komisji, przedstawiciel Gabinetu Ministra wyznaczony przez Dyrektora Gabinetu, a ponadto delegaci: Prezydjum Rady Ministrów oraz Ministerstwa Sprawiedliwości.

W posiedzeniach Komisji biorą również udział w poszczególnych sprawach delegaci zainteresowanych departamentów względnie wydziałów (biur), a ponadto z głosem doradczym osoby, powołane do opracowania projektów poszczególnych dekretów.

Na posiedzenia Komisji mogą być zapraszani w charakterze opinjodawców znawcy prawa samorządowego w miarę uznania potrzeby takiej przez Podsekretarza Stanu dla spraw samorządu.

Zadaniem Komisji jest:

1) ustalenie kierunku oraz metod pracy kodyfikacyjnej i czuwanie nad zgodnością projektów kodyfikacyjnych z zakresem pełnomocnictw.

2) czuwanie nad jednolitością wykładni prawnej, w szczególności postanowień art. 122 ustawy samorządowej,

3) opinjowanie wątpliwych kwestyj prawnych.

Prace Komisji mają charakter prac przygotowawczych i nie zmieniają dalszego normalnego toku urzędowania, jaki obowiązuje przy opracowywaniu projektów legislacyjnych w obrębie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, jak również w trybie uzgodnienia międzyministerjalnego.

Bliższe zasady prac Komisji określa regulamin jej czynności.

Proszę Panów o okazywanie pracom Komisji potrzebnej pomocy oraz w miarę zwrócenia się o to przewodniczącego Komisji o branie w jej posiedzeniach udziału osobiście lub przez delegowanego urzędnika właściwego wydziału (biura).

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski
MINISTER

214.

PISMO OKÓLNE

z dnia 18 sierpnia 1934 r.

o moratorjum mieszkaniowem dla bezrobotnych.

(Nr. Apr. 78/201.).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Prezydenta m. st. Warszawy, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania pismo okólne Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 3 sierpnia 1934 r. Nr. I. C. 1355/9/1-4/34 w sprawie wykładni art. 23 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów.

(—) Dr. Igielski
DYREKTOR BIURA APROWIZACYJNEGO

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
Warszawa
dn. 3 sierpnia 1934 r.
Nr. I. C. 1355/9/1-4/34

Załącznik do pisma ok. Nr. Apr. 78/201.

PISMO OKÓLNE Nr. 1334/I. C./34

w sprawie moratorjum mieszkaniowego dla bezrobotnych

(wykładnia art. 23 ustawy o ochronie lokatorów).

Do

Panów Prezesów Sądów Okręgowych wszystkich.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Sprawiedliwości, że sądy w sprawach o zawieszanie wykonania orzeczonej eksmisji z mieszkań jedno lub dwupokojowych uzależniają stosowanie moratorjum mieszkaniowego dla bezrobotnych od faktu zarejestrowania pozwanego w publicznej instytucji pośrednictwa pracy oraz w związku z tem — od przedstawienia zaświadczenia takiej instytucji, że pozwany pozostaje bez pracy.

Nie przesądzając sądowej wykładni art. 23 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia co następuje:

Art. 23 powyższej ustawy w zdaniu drugiem ustępu 1 uzależnił stosowanie wymienionego na wstępie moratorjum z a s a d n i c z o t y l k o o d „p o ł o ż e n i a p o z w a n e g o", co wynika z użytego w tym przepisie wyrażenia „a w szczególności tem", w którem jedynie przykładowo podano, że to zawieszenie może być usprawiedliwione pozostawaniem pozwanego bez pracy z powodu okoliczności od niego niezawisłych.

Jako dalszą zasadę, co do sposobu zbierania dowodów o tem położeniu pozwanego, art. 23 powyższej ustawy w zdaniu pierwszem ustępu 2 przyjął, że „w tym celu sąd ma prawo zbierać dowody z urzędu".

Na ten zasadniczy charakter ostatnio przytoczonego przepisu wskazuje treść zdania drugiego tegoż ustępu 2 w słowach: „Brak pracy dla pozwanego można stwierdzić przez odpowiednie zaświadczenie właściwego państwowego urzędu (obecnie publicznej instytucji lub biura) pośrednictwa pracy".

Skoro więc z jednej strony art. 23 powyższej ustawy w zdaniu pierwszem ustępu 2 n i e n a ł o ż y ł n a s ą d o b o w i ą z k u zbierania z urzędu odnośnych dowodów, to zarazem z drugiej strony, przez użycie w zdaniu drugiem tegoż ustępu 2 słowa „można", n i e o g r a n i c z y ł t e ż d o w o d ó w tylko do zaświadczeń publicznych instytucyj i biur pośrednictwa pracy.

Z powyższego zatem wynika:

1) że przy ocenie „położenia pozwanego", usprawiedliwiającego zawieszenie wykonania orzeczonej eksmisji, należy brać pod uwagę nietylko stan bezrobocia pozwanego, zachodzący w przypadku utraty pracy najemnej, ale wogóle faktyczny brak pracy, bez względu na uprzednie pozostawanie w stosunku pracy najemnej;

2) że choć nie mając obowiązku, sąd ma jednak prawo zbierać odnośne dowody z urzędu, a zatem może żądać od pozwanego udowodnienia braku pracy (faktu pozostawania bez pracy); brak wszakże podstaw do ograniczania zakresu tych dowodów do zaświadczeń publicznych instytucyj i biur pośrednictwa pracy, a tem samem do uzależniania stosowania moratorjum mieszkaniowego dla bezrobotnych od faktu zarejestrowania pozwanego w publicznej instytucji lub biurze pośrednictwa pracy.

Nie przesądzając charakteru ani mocy dowodowej tych innych dowodów, Ministerstwo

Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że do rzędu instytucyj, uprawnionych do wystawiania zaświadczeń, stwierdzających brak pracy, pozostający w związku z faktycznemi stosunkami gospodarczemi osób zainteresowanych, należy w pierwszym rzędzie zaliczyć zarządy gminne lub miejskie oraz prawno-publiczne instytucje samorządu gospodarczego (np. Izby Rzemieślnicze).

Podając wyjaśnienia powyższe do wiadomości Panów Prezesów Sądów Okręgowych — Ministerstwo Sprawiedliwości prosi o czuwanie nad przestrzeganiem przez sądy zasad wyłuszczonych w niniejszem piśmie okólnem.

MINISTER
w. z. Sieczkowski
PODSEKRETARZ STANU

215.

PISMO OKÓLNE

z dnia 23 sierpnia 1934 r.

o przyśpieszenie załatwiania spraw karno-administracyjnych.

(Nr. AP. 106/134).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych powzięło wiadomość, że sprawy karno-administracyjne kierowane do załatwienia w drodze rekwizycji na zasadzie art. 19 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III.1928 r. o postępowaniu karno administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 365) często nie są załatwiane przez dłuższe okresy czasu, co powoduje w wydawaniu orzeczeń karnych zwłokę, dochodzącą niejednokrotnie, mimo ponagleń, do pół roku, Również zalegają orzeczenia i nakazy karne.. skierowane do wykonania.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę na potrzebę przyśpieszenia załatwiania powyższych spraw.

Niniejsze zarządzenie wiąże się z Instrukcją do prawa o wykroczeniach oraz do postępowania karnego administracyjnego z dnia 17.X.1933 r. (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr. 17, poz. 255).

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

216.

PISMO OKÓLNE

z dnia 23 sierpnia 1934 r.

o zwolnienie od podatku komunalnego materjałów, przeznaczonych do budowy dróg.

(Nr. SF. 33/36/17).

Do

P. P. Wojewodów (oprócz pomorskiego, poznańskiego i śląskiego) i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

Ministerstwo Komunikacji projektuje daleko idącą obniżkę taryf kolejowych na materjały, przeznaczone do budowy dróg — celem spowodowania obniżenia cen tych materjałów i — co zatem idzie — poparcia w ten sposób akcji budowy i przebudowy dróg bitych. Wskutek jednak obciążenia przywozu kolejowego podatkiem komunalnym z art. 12 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 106, poz. 884) — ceny wspomnianych materjałów kształtowałyby się w niektórych miejscowościach pomimo zamierzonej obniżki jeszcze zbyt wysoko, udaremniając w znacznej mierze poważną ze strony kolei państwowych ofiarę.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, działając w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, prosi Pana Wojewodę o wywarcie wpływu na gminy miejskie, uprawnione do poboru podatku od ładunków kolejowych, w kierunku przeprowadzenia zwolnienia od tego podatku kostki kamiennej i materjałów, przeznaczonych do budowy dróg. Zwolnienie to jest tem bardziej uzasadnione, że obniżenie odnośnych taryf przewozowych połączone będzie z wydatną korzyścią interesowanych gmin miejskich.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

217.

PISMO OKÓLNE

z dnia 23 sierpnia 1934 r.

o obowiązkach urzędników delegowanych na konferencje uzgadniające.

(Nr. GL. 61a-12).

Do

P. P. Dyrektorów (Gabinetu, Departamentów, Biur), Głównego Inspektora, Naczelników Wydziałów i urzędników referujących w Min. Spraw Wewnętrznych.

Zdarzają się wypadki, iż urzędnicy, delegowani na konferencje uzgadniające, odstępują bez specjalnego upoważnienia od zastrzeżeń, zgłoszonych poprzednio przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na piśmie.

Wobec tego przypominam postanowienie § 138 ust. 2 pkt. b) Regulaminu Min. Spraw Wewn.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

218.

PISMO OKÓLNE

z dnia 23 sierpnia 1934 r.

o pokojach gościnnych w lokalu Państwowej Szkoły Higjeny.

(Nr. GB. 50/115).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach, Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu i Toruniu, Starostów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych oraz Prezydentów Miast.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości celem odpowiedniego wykorzystania co następuje:

Bursa Szkoły przy Państwowej Szkole Higjeny, poza pokojami zajętemi na potrzeby własne, posiada pewną liczbę pokojów, w których może lokować uczestników kursów, wycieczek, zjazdów, oraz poszczególne osoby, przyjeżdżające do Warszawy na okres kilkodniowy, ewentualnie parotygodniowy.

Bursa mieści się przy ul. Puławskiej Nr. 91 w 2-ch budynkach willowych, położonych w pięknym ogrodzie z placami tenisowym i do gier.

Dojazd do bursy tramwajami Nr. Nr. 1, 12 i 19 oraz nocnym Nr. 20.

Koszty pobytu w Bursie z całodziennem utrzymaniem lub bez: (pokoje z pościelą, usługą i kąpielami) od 1.50 do 5.50 w zależności od pokoju jedno, dwu lub trzyosobowego.

Bliższych informacyj udziela kancelarja Bursy ulica Puławska 91, tel. 8.08-41 lub Sekretarjat Państwowej Szkoły Higjeny Chocimska 24, tel. 8.94-81 (godz. 9 — 13).

ZA DYREKTORA GABINETU MINISTRA
(—) Robaczewski
NACZELNIK WYDZIAŁU

Otrzymują nadto:
Komenda Główna P. P,
Korpus Ochrony Pogranicza,
Główny Urząd Statystyczny.

219.

PISMO OKÓLNE

z dnia 24 sierpnia 1934 r.

o zalecanie wydawnictw do użytku urzędowego.

(Nr. GL. 61 a 13).

Do

P. P. Dyrektorów (Gabinetu, Departamentów, Biur), Głównego Inspektora i Naczelników Wydziałów w Min. Spraw Wewn.

Zdarza się, że poszczególne Departamenty (Biura, Wydziały) przedstawiają w myśl § 178 Regulaminu wnioski o zalecanie wydawnictw, które nie posiadają specjalnych walorów, a nawet co gorzej, są opracowane pobieżnie i zawierają szereg błędów i niedokładności.

Z tego względu przypominam postanowienie § 178 Regulaminu Min. Spraw Wewn. i proszę o poddawanie wydawnictwa w każdym poszczególnym przypadku gruntownemu zbadaniu. Nadmieniam, iż ze względu na bardzo szczupłe fundusze zarówno w budżetach władz rządowych jak samorządowych, przeznaczone na cele bibljoteczne, należy wnioski o zalecenia książek do kupna ograniczać do wydawnictw niezbędnych, a co najmniej istotnie godnych polecenia.

(—) T. Krychowski
PODSEKRETARZ STANU

220.

PISMO OKÓLNE

z dnia 24 sierpnia 1934 r.

o dostawach rządowych w zakresie przemysłu konfekcyjnego.

(Nr. GB. 49/21)

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę, Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu zaleca, by zamówienia na wykonywanie dostaw rządowych w zakresie konfekcji były o ile możności w pierwszym rzędzie powierzane zakładom rzemieślniczym krawieckim. Licząc się z trudnościami, jakie mogą się nastręczać przy powierzaniu zamówień poszczególnym warsztatom rzemieślniczym, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, że ułatwieniem i organizacją w powierzaniu i wykonywaniu dostaw zajmuje się Związek Izb Rzemieślniczych w Warszawie, ul. Mazowiecka 1 i z tego powodu o zamierzonych zamówieniach tak w m. st. Warszawie jak i w innych ośrodkach Państwa należy powiadamiać ten Związek.

ZA DYREKTORA GABINETU MINISTRA
(—) Robaczewski
NACZELNIK WYDZIAŁU

Otrzymują nadto:
Komenda Główna P. P.,
Korpus Ochrony Pogranicza,
Główny Urząd Statystyczny.

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 17 sierpnia Nr. 72 Rok 1934

Poz. 690. Konwencja między Polską a Francją, dotycząca ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do pracy i śmierci robotników i pracowników umysłowych, zatrudnionych w górnictwie, podpisana w Warszawie, dnia 21 grudnia 1929 r.

Poz. 691. Oświadczenie Rządowe z dnia 30 lipca 1934 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji między Polską a Francją dotyczącej ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do pracy i śmierci robotników i pracowników umysłowych, zatrudnionych w górnictwie.

Poz. 692. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 27 czerwca 1934 r. o prywatnych szkołach oraz zakładach naukowych i wychowawczych.

Poz. 693. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 24 lipca 1934 r. o funduszu pożyczkowo-zapomogowym ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa.

Poz. 694. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłoszenia wartości złota.

z 20 sierpnia Nr. 73 Rok 1934

Poz. 695. Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Rumunji, dotycząca wydawania przestępców i pomocy prawnej w sprawach karnych, podpisana w Bukareszcie, w dniu 26 marca 1930 r.

Poz. 696. Oświadczenie Rządowe z dnia 30 lipca 1934 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych konwencji między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Rumunji, dotyczącej wydawania przestępców i pomocy prawnej w sprawach karnych.

Poz. 697. Prowizoryczne porozumienie handlowe między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką z dnia 6 października 1933 r.

Poz. 698. Porozumienie między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką w formie wymiany not z dnia 30 listopada i 13 grudnia 1933 r. w sprawie przedłużenia prowizorycznego porozumienia handlowego z dnia 6 października 1933 r.

Poz. 699. Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 26 lipca 1934 r. o przedłużeniu terminu ważności rozporządzenia z dnia 9 stycznia 1934 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie spirytusu etylowego.

Poz. 700. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 sierpnia 1934 r. w sprawie zawierania umów ubezpieczeń bezpośrednich w walucie zagranicznej.

z 22 sierpnia Nr. 74 Rok 1934

Poz. 701. Porozumienie celne między Rzecząpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką w formie wymiany not z dnia 14 października 1933 r., 31 października 1933 r., 15 listopada 1933 r. i 30 listopada 1933 r.

Poz. 702. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 1 sierpnia 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za analizy, wykonane w Państwowym Zakładzie Higjeny.

Poz. 703. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 sierpnia 1934 r. w sprawie regulaminu wyborczego do rad powiatowych.

Na podstawie art. 57 ust. (6) i art. 129 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. Przez artykuły ustawy, powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, należy rozumieć artykuły ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294). Przez paragrafy, powołane bez bliższego określenia, należy rozumieć paragrafy rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Radnych powiatowych wybierają kolegja wyborcze, złożone z radnych i członków zarządu gmin wiejskich i miast niewydzielonych z powiatowych związków samorządowych w ilości: od każdej gminy wiejskiej, jak również od miasta, liczącego do 10.000 mieszkańców — po dwóch radnych powiatowych; od miasta, liczącego powyżej 10.000 do 15.000 mieszkańców, — po 3 radnych powiatowych; od miasta, liczącego ponad 15.000 do 20.000 mieszkańców, — po czterech radnych powiatowych; od miasta zaś, liczącego powyżej 20.000 mieszkańców, — po pięciu radnych powiatowych.

§ 3. Do ważności wyborów radnych konieczna jest obecność co najmniej połowy plus jeden ustawowej liczby członków danego kolegjum wyborczego.

§ 4. (1) Wybrany na radnego może być każdy obywatel polski bez różnicy płci, który ukończył do dnia zarządzenia wyborów 30 lat, ma w myśl art. 3 ustawy na terenie gmin, tworzących wspólne kolegjum wyborcze, ogólne prawo wybierania do organów ustrojowych związków samorządowych bez względu na to, czy jest członkiem danego kolegjum wyborczego, czy nim nie jest, oraz włada językiem polskim w słowie i piśmie.

(2) Warunek władania językiem polskim obowiązuje o tyle, o ile nie został zawieszony w drodze rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 5. (1) Kolegjum wyborcze może obejmować wyborców z jednej gminy bądź z dwóch i więcej gmin (wiejskich lub miejskich).

(2) Decyzja co do łączenia wyborców z kilku gmin w jedno kolegjum wyborcze należy do starosty powiatowego, który w szczególności ustala, ilu radnych ma wybrać każde kolegjum oraz który z przełożonych gmin, objętych danem kolegjum wyborczem, ma mu przewodniczyć. Przewodniczącym kolegjum wyborczego z jednej gminy jest przełożony tejże gminy.

(3) Wyborcy jednej gminy nie mogą wchodzić w skład różnych kolegjów wyborczych.

§ 6. (1) Wybory radnych zarządza wojewoda, któremu służy ogólny nadzór nad przeprowadzeniem wyborów. Z tego tytułu wojewoda korzysta analogicznie z uprawnień, określonych w art. 67 ustawy. W zarządzeniu wyborów wojewoda podaje dzień zebrania wyborczego.

(2) Zarządzenie wyborów wojewoda przesyła staroście powiatowemu.

(3) Na podstawie zarządzenia wojewody starosta powiatowy co najmniej na 6 dni przed terminem zebrania wyborczego zawiadamia przełożonych gmin o składzie poszczególnych kolegjów wyborczych z wymienieniem nazwisk przewodniczących, o liczbie radnych, jaką każde kolegjum ma wybrać, oraz miejscu, dniu i godzinie zebrania wyborczego. Treść zawiadomienia starosty powiatowego przełożeni gmin podają do wiadomości wszystkim wyborcom co najmniej na 3 dni przed terminem zebrania wyborczego na piśmie za potwierdzeniem odbioru.

(4) Wybory nie mogą się odbywać w okresie pilnych robót polnych oraz w czasie uroczystych świąt.

§ 7. (1) Przewodniczący kolegjum wyborczego oraz dwóch członków kolegjum obecnych na zebraniu, powołanych przez przewodniczącego, tworzą komisje wyborczą, która przeprowadza wybory.

(2) Przewodniczącym komisji wyborczej jest przewodniczący kolegjum wyborczego.

(3) Uchwały komisji wyborczej zapadają większością głosów.

§ 8. Przełożeni gmin sporządzają spisy wyborców każdej gminy w układzie alfabetycznym i doręczają je przewodniczącym właściwych kolegjów wyborczych przed terminem zebrania wyborczego.

§ 9. (1) Wybory do rad powiatowych są jawne, a na żądanie $^1/_5$ obecnych na zebraniu członków danego kolegjum wyborczego — tajne.

(2) Żądanie przeprowadzenia tajnego głosowania powinno być złożone na piśmie lub ustnie do protokółu komisji wyborczej i podpisane lub zgłoszone co najmniej przez $^1/_5$ obecnych na zebraniu wyborców. W przypadku zgłoszenia takiego żądania przewodniczący ogłasza zebranym, że głosowanie odbędzie się tajnie, t. j. zapomocą kart do głosowania i kopert.

(3) Przed przystąpieniem do głosowania tajnego komisja wyborcza sprawdza, czy urna wyborcza jest próżna, poczem urnę zamyka.

(4) Koperty do głosowania powinny być ostemplowane pieczęcią starosty powiatowego i posiadać jeden kształt, kolor i gatunek papieru.

§ 10. (1) Przed rozpoczęciem wyborów przewodniczący komisji wyborczej po stwierdzeniu obecności wymaganej liczby członków kolegjum wyborczego (§ 3) i odczytaniu §§ 2 — 13, 14 — 18 lub 19 — 23, 26 — 28 wzywa zebranych:

a) przy wyborze dwóch radnych — do zgłaszania kandydatów,

b) przy wyborze trzech lub więcej radnych — do zgłaszania list kandydatów.

(2) Zgłoszenia powinny być uskutecznione bezpośrednio po wezwaniu przewodniczącego.

§ 11. (1) Po zgłoszeniu kandydatów lub list kandydatów komisja wyborcza bada, czy zgłoszenia były prawidłowe.

(2) W razie zauważenia braków lub wad, mogących spowodować nieważność zgłoszenia listy lub nieważność poszczególnych kandydatów przewodniczący komisji wyborczej wzywa zgłaszających do ich usunięcia. W przypadku nieusunięcia braków komisja wyborcza orzeka nieważność całego zgłoszenia lub nieważność poszczególnych kandydatur. Od tych decyzyj komisji wyborczej niema odwołania.

(3) Następnie komisja wyborcza ustala ważnie zgłoszone kandydatury lub ważnie zgłoszone listy kandydatów, nadając każdej liście numer, poczem przewodniczący komisji wyborczej ogłasza zebranym zgłoszone kandydatury (listy) i wywiesza je do przejrzenia.

§ 12. (1) Głosowanie odbywa się w sposób następujący: wyborcy podchodzą kolejno do stołu, przy którym czynna jest komisja wyborcza, i wymieniają swoje imię i nazwisko oraz gminę, z której pochodzą, przewodniczący zaś komisji wyborczej sprawdza, czy w spisie wyborców figuruje dany wyborca.

(2) Po odszukaniu wyborcy w spisie wyborców przewodniczący odnotowuje w spisie oddanie głosu, a wyborca oddaje głos w sposób, określony w § 15 albo w § 21.

§ 13. (1) Jeżeli kolegjum wyborcze wybiera dwóch radnych, każdy wyborca głosuje tylko na jednego z ważnie zgłoszonych kandydatów, za wybranych zaś komisja uznaje tych dwóch kandydatów, którzy otrzymali kolejno największą ilość ważnych głosów. W razie równości głosów rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego komisji wyborczej.

(2) Jeżeli kolegjum wyborcze wybiera trzech lub więcej radnych, wybory są stosunkowe na listy kandydatów.

Wybory dwóch radnych.

§ 14. (1) Zgłoszenie kandydatów na radnych uskutecznia się na piśmie lub ustnie do protokółu; może ono zawierać najwyżej dwóch kandydatów i powinno być podpisane lub zgłoszone przez obecnych na zebraniu wyborców w ilości co najmniej $^1/_6$ ustawowej liczby człon-

ków danego kolegjum wyborczego, przyczem ułamek zaokrągla się w górę do pełnej jedynki. Wyborca może podpisać lub zgłosić tylko jedno zgłoszenie. W przypadku podpisania dwóch lub więcej zgłoszeń wszystkie podpisy uznaje się za nieważne. W razie zgłoszenia więcej niż dwóch kandydatów przewodniczący postępuje w myśl ust. (2) § 11, wzywając do skreślenia nadliczbowych kandydatów. Nieusunięcie w terminie tej wady powoduje nieważność całego zgłoszenia.

(2) W zgłoszeniu należy wymienić imię, nazwisko, imiona rodziców, wiek i miejsce zamieszkania każdego kandydata.

(3) Kandydaci powinni oświadczyć, iż zgadzają się na wystawienie ich kandydatury, że posiadają prawo wybieralności (§ 4) oraz że zapoznali się z treścią art. 6, 8 i 9 ustawy. Uczynić to mogą bądź przez podpisanie deklaracji na piśmie, którą dołącza się do zgłoszenia, bądź przez oświadczenie ustne na zapytanie przewodniczącego komisji wyborczej, co należy zaznaczyć w protokóle wyborczym.

(4) W razie zgłoszenia ważnie tylko dwóch kandydatów głosowanie nie odbywa się, a komisja wyborcza uznaje za wybranych na radnych zgłoszonych dwóch kandydatów.

§ 15. Wyborca oddaje głos w sposób następujący:

a) w przypadku głosowania jawnego wymienia imię i nazwisko, ewentualnie imiona rodziców tego z ważnie zgłoszonych kandydatów, na którego oddaje głos. W miarę oddawania głosów dwaj członkowie komisji wyborczej notują na dwóch kartach obliczenia głosy ważnie oddane na poszczególnych kandydatów;

b) w przypadku głosowania tajnego — wyborca otrzymuje od przewodniczącego komisji wyborczej kopertę, wkłada do niej kartę do głosowania i oddaje przewodniczącemu, który wrzuca kopertę do urny wyborczej w obecności wyborcy. Karta do głosowania powinna zawierać nazwisko tylko jednego z ważnie zgłoszonych kandydatów i może być pisana lub odbita mechanicznie.

§ 16. (1) W razie głosowania jawnego, komisja wyborcza nie uwzględnia następujących osób, wymienionych przez wyborcę:

a) nie figurujących wśród ważnie zgłoszonych kandydatów;

b) wymienionych w ilości ponad jednego kandydata;

c) budzących wątpliwość, do którego z ważnie zgłoszonych kandydatów się odnoszą.

(2) Wymienienie imienia jest niezbędne tylko wówczas, gdy zgłoszono dwu lub więcej kandydatów tego samego nazwiska. W przypadku zgłoszenia dwu lub więcej kandydatów tego samego nazwiska i imienia należy wymienić imiona rodziców.

§ 17. (1) W razie głosowania tajnego nieważne są:

a) karty do głosowania, włożone do kopert urzędownie nieostemplowanych;

b) karty koloru oczywiście innego niż biały;

c) karty niewypełnione;

d) karty, zawierające prócz imion i nazwiska dopiski, jednakże znaki pisarskie przy nazwisku nie powodują nieważności karty;

e) karty wyraźnie nieczytelne lub nie wskazujące niewątpliwie na jednego z ważnie zgłoszonych kandydatów. Przepisy zdania drugiego i trzeciego § 16 lit. c) będą odpowiednio stosowane.

(2) Z kilku znalezionych w kopercie prawidłowo wypełnionych i o jednakowej treści kart do głosowania komisja wyborcza uznaje za ważną tylko jedną kartę. Jeżeli zaś w kopercie znaleziono dwie lub więcej kart do głosowania o różnej treści, komisja wyborcza wszystkie znajdujące się w kopercie karty uznaje za nieważne.

(3) Skreślenie nazwiska i wpisanie innego nie powoduje nieważności karty do głosowania.

(4) Karty, zawierające więcej niż jedno nazwisko kandydata, są ważne, uwzględnia się jednak jedynie kandydaturę, wpisaną na pierwszem miejscu.

§ 18. (1) Po oddaniu głosów przez zebranych przewodniczący komisji wyborczej zapytuje, czy wszyscy już głosowali i uprzedza, iż głosowanie zostanie zamknięte, poczem w braku zgłaszających się, zamyka głosowanie.

(2) Po zamknięciu głosowania komisja wyborcza ustala liczbę oddanych głosów. W tym celu:

a) w przypadku głosowania jawnego — dwaj członkowie komisji wyborczej na podstawie prowadzonych przez siebie kart obliczenia ustalają, ile ważnych głosów padło na poszczególnych kandydatów;

b) w przypadku głosowania tajnego — przewodniczący komisji wyborczej wyjmuje z urny wyborczej koperty, liczy je i porównywa liczbę ich z liczbą wyborców, którzy oddali głos według spisu wyborców. Jeżeli powyższe liczby nie są jednakowe, należy to zaznaczyć w protokóle wyborczym z podaniem przyczyn, mogących wyjaśnić powyższą niezgodność. Następnie przewodniczący wyjmuje z kopert karty do głosowania i odczytuje ich treść, dwaj zaś członkowie komisji wyborczej wpisują do dwóch kart obliczenia głosy, oddane ważnie na poszczególnych kandydatów. W trakcie odczytywania karty do głosowania przewodniczący komisji wyborczej bada jej ważność. O nieważności karty do głosowania decyduje komisja wyborcza. Od tych decyzyj niema odwołania.

Wybory trzech i więcej radnych.

§ 19. (1) Lista kandydatów powinna być zgłoszona na piśmie lub ustnie do protokółu, podpisana lub zgłoszona wyłącznie przez obecnych na zebraniu wyborców w ilości, odpowiadającej cyfrowo co najmniej $^1/_6$ ustawowej liczby członków danego kolegjum wyborczego — o ile kolegjum to obejmuje jedną tylko gminę, bądź $^1/_8$ ustawowej liczby członków danego kolegjum wyborczego — o ile kolegjum to obejmu-

je dwie lub więcej gmin, i może zawierać nazwiska najwyżej tylu kandydatów, ilu radnych ma wybrać dane kolegjum wyborcze. Wyborca może podpisać lub zgłosić tylko jedną listę.

(2) Lista powinna zawierać imię, nazwisko, imiona rodziców, wiek i miejsce zamieszkania każdego kandydata.

(3) Postanowienia, zawarte w § 14 ust. 3, stosują się analogicznie.

§ 20. (1) Kandydować można tylko z jednej listy. W razie umieszczenia kandydata na paru listach kandydat na zapytanie przewodniczącego komisji wyborczej powinien oświadczyć, z której listy chce kandydować. W razie nieobecności kandydata kandydaturę zachowuje się jedynie na tej liście, do której dołączona jest deklaracja z datą najpóźniejszą. W przypadku jednakowych dat kandydata skreśla się ze wszystkich list.

(2) W razie zgłoszenia jednej tylko ważnej listy, zawierającej tyle nazwisk kandydatów, ilu radnych ma wybrać dane kolegjum wyborcze, albo gdy łączna liczba nazwisk kandydatów, umieszczonych na wszystkich ważnie zgłoszonych listach, równa się liczbie radnych, jaką ma wybrać dane kolegjum wyborcze, — głosowanie nie odbywa się, a komisja wyborcza uznaje za wybranych na radnych zgłoszonych kandydatów.

(3) Łączenie (blok) list jest niedopuszczalne.

§ 21. Wyborca może głosować tylko na jedną z ważnie zgłoszonych list kandydatów, przyczem oddaje głos w sposób następujący:

a) w przypadku głosowanie jawnego — wymienia tylko numer listy, na którą oddaje głos. W miarę oddawania głosów dwaj członkowie komisji wyborczej notują na dwóch kartach obliczenia głosy, ważnie oddane na poszczególne listy;

b) w przypadku głosowania tajnego — wyborca otrzymuje od przewodniczącego komisji wyborczej kopertę, wkłada do niej kartę do głosowania i oddaje przewodniczącemu, który wrzuca kopertę do urny wyborczej w obecności wyborcy. Karta do głosowania powinna zawierać tylko numer jednej ważnie zgłoszonej listy kandydatów. Karta do głosowania może być pisana lub odbita mechanicznie, przyczem numer listy może być oznaczony słowem lub cyfrą.

§ 22. (1) W razie głosowania tajnego nieważne są:

a) karty do głosowania, zawierające prócz numeru listy dopiski, jednakże znaki pisarskie nie powodują unieważnienia karty;

b) karty wyraźnie nieczytelne lub niewskazujące niewątpliwie na jedną z ważnie zgłoszonych list kandydatów.

(2) Postanowienia, zawarte w § 17 ust. 1 lit. a), b), c) oraz ust. 2, będą analogicznie stosowane.

§ 23. (1) Postanowienia, zawarte w § 18, stosuje się analogicznie z tem zastrzeżeniem, że komisja wyborcza ustala liczbę głosów, oddanych ważnie na poszczególne listy kandydatów.

(2) Po ustaleniu, ile każda z list kandydatów otrzymała ważnie oddanych głosów, komisja wyborcza dokonywa podziału mandatów pomiędzy listy.

(3) Mandaty radnych rozdziela się między ważnie zgłoszone listy kandydatów w stosunku do ilości głosów ważnie oddanych na daną listę. Łączną sumę głosów, ważnie oddanych na wszystkie ważnie zgłoszone listy kandydatów, dzieli się przez liczbę radnych, jaka ma być wybrana. Otrzymana w ten sposób liczba bez ułamka jest dzielnikiem wyborczym. Każda lista otrzymuje tyle mandatów, ile razy dzielnik wyborczy mieści się w liczbie głosów, ważnie oddanych na daną listę, nie uwzględniając ułamków. Jeżeli po tym podziale pozostaną jeszcze wolne mandaty, dzieli się ilość głosów każdej listy przez liczbę mandatów już jej przyznanych, powiększoną o jeden. Tej liście kandydatów, która wykaże najwyższy iloraz wraz z ułamkiem, przyznaje się dalszy mandat. W ten sposób postępuje się dalej w miarę potrzeby. W razie, gdyby kilka list miało jednakowe prawo do tego samego mandatu, rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego komisji wyborczej.

(4) Mandaty, uzyskane przez poszczególne listy, przypadają kandydatom danej listy w kolejności zajmowanego miejsca na liście.

Przykład: 1 gmina wiejska o 12.000 mieszkańców oraz 1 miasto o 14.000 mieszkańców tworzą jedno kolegjum wyborcze.

Skład kolegjum wyborczego:

z gminy wiejskiej — 20 radnych
5 członków zarządu
25 razem

z miasta — 24 radnych
5 członków zarządu
29 razem.

Kolegjum wyborcze składa się z 54 członków i wybiera 5 radnych powiatowych (2 od gminy wiejskiej i 3 od miasta).

Listę może zgłosić: 54 : 8 = 6 członków.

Obecnych na zebraniu wyborczem jest 50 członków.

Zgłoszono ważnie trzy listy, z których:

Nr. 1 otrzymała 24 głosy
Nr. 2 „ 16 głosów
Nr. 3 „ 10 głosów

razem oddano ważnych 50 głosów

Dzielnik wyborczy: — 50 : 5 = 10

Lista Nr. 1 otrzymuje 24 : 10 = 2 mandaty
„ Nr. 2 „ 16 : 10 = 1 mandat
„ Nr. 3 „ 10 : 10 = 1 mandat.

Pozostaje jeszcze jeden (piąty) mandat.

Lista Nr. 1 — 24 : (2 + 1) = 8
„ Nr. 2 — 16 : (1 + 1) = 8
„ Nr. 3 — 10 : (1 + 1) = 5.

Ponieważ listy Nr. 1 i Nr. 2 mają jednakowe prawo do piątego mandatu, przeto kwestję, której z tych list ma przypaść ten mandat, rozstrzyga los, wyciągnięty przez przewodniczącego komisji wyborczej.

Wybory uzupełniające.

§ 24. (1) W przypadku, gdy kolegjum wyborcze nie wybierze wszystkich radnych lub gdy wybór poszczególnych radnych zostanie unieważniony, albo gdy w okresie kadencji radny powiatowy umrze, utraci prawo wybieralności, złoży lub utraci mandat, bądź też gdy kolegjum wyborcze zostanie odnowione na skutek rozwiązania albo zakończenia kadencji rady lub zarządu jednej z gmin, wchodzących w skład danego kolegjum wyborczego, — władza zarządzająca wybory (§ 6) zarządza w ciągu 30 dni, licząc od dnia uprawomocnienia się odnośnego aktu lub decyzji albo od dnia zawiadomienia władzy o zaszłym fakcie, wybory uzupełniające.

(2) Wybory uzupełniające, zarządzone na skutek odnowienia kolegjum wyborczego (ust. (1)), obejmują wszystkich tych radnych powiatowych, którzy byli wybrani przez dane kolegjum wyborcze, bez względu na to, czy organa (rada, zarząd) jednej tylko, czy wszystkich gmin, wchodzących w skład tego kolegjum wyborczego, zostały rozwiązane lub zakończyły kadencję.

(3) Wyborów uzupełniających dokonywa właściwe kolegjum wyborcze, przyczem przy wyborze jednego lub dwóch radnych będą analogicznie stosowane postanowienia rozporządzenia niniejszego, dotyczące wyboru dwóch radnych, przy wyborze zaś trzech lub więcej radnych — będą stosowane postanowienia, dotyczące wyborów trzech lub więcej radnych.

(4) Postanowienia, zawarte w §§ 25, 26, 27, 28 i 29, stosuje się analogicznie przy wyborach uzupełniających.

Ogłoszenie wyników wyborów i protokół wyborczy.

§ 25. (1) Przewodniczący komisji wyborczej bezpośrednio po ustaleniu wyniku wyborów ogłasza go zebranym wyborcom. Komisja wyborcza sporządza protokół, który powinien zawierać: datę, czas trwania (początek i koniec) oraz miejsce wyborów, skład komisji wyborczej, liczbę uprawnionych i liczbę obecnych, czy głosowanie było jawne, czy tajne, ilu wyborców wypowiedziało się za tajnem głosowaniem, liczbę głosujących wyborców, ważnie zgłoszonych kandydatów albo ważnie zgłoszone listy kandydatów, liczbę głosów unieważnionych, liczbę ważnie oddanych głosów na poszczególnych kandydatów albo na poszczególne listy kandydatów, imię, nazwisko, wiek i miejsce zamieszkania wybranych (wzór Nr. 1).

(2) Protokół podpisują przewodniczący i członkowie komisji wyborczej.

(3) Do protokółu dołącza się zgłoszenia kandydatów albo listy kandydatów, spisy wyborców, karty obliczenia, ewentualnie karty do głosowania (ważne i unieważnione).

(4) Odpis protokółu przewodniczący komisji wyborczej przesyła bezzwłocznie staroście powiatowemu, który w ciągu trzech dni przesyła władzy zarządzającej wybory.

(5) W razie niewniesienia w terminie (§ 27) protestu przeciwko wyborom przewodniczący komisji wyborczej przekazuje akta wyborcze staroście powiatowemu do przechowania w archiwum.

Protesty wyborcze i unieważnienie wyborów z urzędu.

§ 26. Wybory są nieważne:

a) jeżeli zostanie stwierdzone, że przy wyborach dopuszczono się przekupstw, fałszu lub jakiegokolwiek podstępu, a popełnione przestępstwa mogły wpłynąć na wynik wyborów;

b) jeżeli wybory przeprowadzone zostały niezgodnie z obowiązującemi przepisami, a popełnione uchybienia mogły wpłynąć na wynik wyborów.

§ 27. (1) W ciągu 7 dni po dniu głosowania ta sama liczba wyborców, jaka jest uprawniona do zgłoszenia kandydatów albo listy kandydatów (§ 14 ust. 1 albo § 19 ust. 1), ma prawo wnieść na piśmie uzasadniony protest przeciwko wyborom z żądaniem unieważnienia wyborów w całości albo wyboru poszczególnych osób.

(2) Protesty wnosi się na ręce przewodniczącego komisji wyborczej, który w terminie 3-dniowym powinien je przesłać z odpowiedniemi wyjaśnieniami i aktami wyborczemi do starosty powiatowego. Starosta powiatowy w ciągu następnych 3 dni przesyła je do władzy zarządzającej wybory (§ 6).

(3) Decyzje, od których w myśl rozporządzenia niniejszego niema odwołania, mogą być zaskarżone jedynie łącznie z protestem wyborczym.

§ 28. (1) O nieważności w całości lub części, z urzędu i na skutek protestu orzeka wojewoda, stosując postanowienia, zawarte w art. 42 i 58 ustawy, na terenie zaś województw pomorskiego i poznańskiego — zawarte w art. 97 ustawy.

(2) W razie unieważnienia wyborów wojewoda w ciągu 30 dni od dnia unieważnienia zarządza nowe wybory. W razie unieważnienia wyboru poszczególnych radnych będą stosowane postanowienia, zawarte w § 24 rozporządzenia niniejszego.

Postanowienia końcowe.

§ 29. (1) Czynności przełożonego gminy, przewidziane rozporządzeniem niniejszem, w braku tego organu wykonywa jego zastępca, bądź spełnia je organ tymczasowy, powołany w myśl przepisów art. 50, art. 55 oraz art. 72 i 73 ustawy.

(2) Koszta, związane z przeprowadzeniem wyborów, ponosi powiatowy związek samorządowy.

§ 30. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Państwa z wyjątkiem województwa śląskiego. Jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, wydane w sprawach, unormowanych rozporządzeniem niniejszem.

Załącznik do rozp. Min. Spraw Wewn.
z dnia 8 sierpnia 1934 r. (poz. 703).

Wzór Nr. 1
do § 25.

PROTOKÓŁ WYBORCZY

z wyborów do rady powiatowej w pow. ....

Dnia 193...... r. w .... (miejscowość) .... odbyły się wybory ...... (liczba) radnych powiatowych. Wyboru dokonało kolegjum wyborcze, obejmujące gminy: .... (nazwy gmin) ....

Wybory trwały od godz. do godz. ...... bez przerw (z przerwami od godz. ...... do godz. ......).

Składka komisji wyborczej: Przewodniczący: (imię i nazwisko) ....
Członkowie: ....

Liczba uprawnionych do głosowania: ......
Liczba obecnych wyborców: ......
Głosowanie odbyło się jawnie (tajnie. Za tajnością głosowania wypowiedziało się wyborców obecnych na zebraniu)
Liczba głosujących: ....
Ważnie zgłoszeni kandydaci:

1. (imię, nazwisko, wiek, miejsc. zam.)
2. ....
3. ....
4.
5.
6. ....
7. ....
8. ....

lub

Ważnie zgłoszone listy kandydatów:

Nr. 1 — Nr. 2

(imię, nazwisko, wiek, miejsc. zam.)

....

Nr. 3 — Nr. 4

Liczba głosów unieważnionych:
Liczby głosów, ważnie oddanych na poszczególnych kandydatów:

(imię, nazwisko) .... otrzymał .... głosów
„ „
„ „

lub

Liczby głosów, ważnie oddanych na poszczególne listy kandydatów:

Lista Nr. 1 otrzymała .... głosów . Lista Nr. 3 otrzymała .... głosów
„ Nr. 2 „ .... „ „ Nr. 4 „ .... „

Wybrano na radnych powiatowych:

.... (imię, nazwisko, wiek, miejsce zamieszkania) .... z listy Nr. ....

.... z listy Nr. ....

....

Wynik wyborów należycie ogłoszono ....

Komisja Wyborcza: Przewodniczący ....
Członkowie ....
....

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 17 sierpnia Nr. 187 Rok 1934

z 18 sierpnia Nr. 188 Rok 1934

Poz. 246. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 7 sierpnia 1934 r. w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 25 czerwca 1934 r. mocy obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłu metalowego w niektórych powiatach województwa poznańskiego.

z 20 sierpnia Nr. 189 Rok 1934

Poz. 247. Okólnik Ministerstwa Skarbu T. 26 z dnia 9 sierpnia 1934 r. w sprawie ujednostajnienia clenia niektórych towarów.

z 21 sierpnia Nr. 190 Rok 1934

Poz. 248. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 sierpnia 1934 r. o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 lipca 1934 r. o zatwierdzeniu zmian w statucie Izby Przemysłowo-Handlowej we Lwowie.

Poz. 249. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 7 sierpnia 1934 r. w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 25 czerwca 1934 r. mocy obowiązującej dla wszystkich zakładów przemysłów różnych i zakładów handlowych w niektórych powiatach województwa poznańskiego.

---

z 22 sierpnia Nr. 191 Rok 1934

Poz. 250. Obwieszczenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej z dnia 8 sierpnia 1934 r. w sprawie spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej.

Na zasadzie § 1 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1934 r. o spłacie zobowiązań obligacjami 6% pożyczki wewnętrznej i o zasadach zastawu tych obligacyj (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585) podaję do wiadomości, co następuje:

1. Zezwolenie na dokonywanie przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej, przyjmowanych na spłatę zobowiązań na warunkach powołanego rozporządzenia, otrzymują:

a) wszystkie komunalne kasy oszczędności, należące do jednego ze Związków Komunalnych Kas Oszczędności;

b) spółdzielnie kredytowe, wymienione w wykazie ustalonym na wniosek Przewodniczącego Rady Spółdzielczej i dołączonym do niniejszego obwieszczenia. Spółdzielnie, które nie są objęte tym wykazem, mogą starać się o uzyskanie zezwolenia na dokonywanie przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej przez przedstawienie mi umotywowanego podania za pośrednictwem Przewodniczącego Rady Spółdzielczej.

2. Zezwolenie, o którem mowa wyżej, otrzymać mogą również kasy samopomocy pracownicze i korporacyj zawodowych. Instytucjom tym udzielać będę zezwoleń na podstawie ich podań, do których należy dołączyć bilans za ostatni okres sprawozdawczy.

3. Zezwolenia na dokonywanie przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej obowiązują tylko w tych wypadkach, gdy instytucje przyjmować będą obligacje Pożyczki Narodowej na spłatę zobowiązań powstałych przed dniem 1 stycznia 1934 r. do wysokości zł 300.— imiennej wartości obligacyj po kursie 96 za 100 imiennej wartości i o ile spłata zobowiązań dokonana będzie do dnia 31 grudnia 1935 r.

Termin powstania zobowiązania przed 1 stycznia 1934 r. rozumieć należy jako datę, przed którą powstało samo zobowiązanie, niezależnie od tego, w jakim terminie następowało odnowienie tego zobowiązania przez wystawienie nowego obligu dłużnego.

4. Na spłatę zobowiązań przyjmować mogą instytucje od poszczególnych dłużników obligacje również ponad zł 300.— imiennej wartości, w tym wypadku jednak prawo zastawu obligacyj służy tylko w granicach przyjętych od poszczególnego dłużnika zł. 300.— imiennej wartości. Gdyby instytucja, przyjmująca od jednego dłużnika spłatę zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej ponad zł 300.— imiennej wartości, pragnęła skorzystać z zastawu na pełną kwotę obligacyj, winna zwrócić się do mnie ze specjalnem podaniem.

5. Prawo spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej przysługuje w myśl ust. 1 § 2 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu tylko pierwonabywcom obligacyj, t. j. osobom, na których imię obligacje są wystawione, oraz osobom, które otrzymały obligacje w drodze spadku lub na zasadzie wyroku sądowego.

6. Obligacje przyjmowane na spłatę zobowiązań należy wypełnić na odwrocie w miejscu, przeznaczonem na przelewy w rubryce I, przez wypisanie nazwy instytucji, na rzecz której dokonano przelewu, oraz przez umieszczenie podpisu osoby składającej obligacje. — Klauzula i podpis winny być wypełnione atramentem.

7. Instytucje, przyjmujące na spłatę swych wierzytelności obligacje Pożyczki Narodowej, obowiązane są sporządzać w 4 egzemplarzach wykazy, według załączonego wzoru; dwa egzemplarze winny być do dnia 8 każdego miesiąca nadesłane do Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej. Trzeci egzemplarz powinny instytucje przesyłać w tym samym terminie swoim władzom nadzorczym, czwarty zaś egzemplarz powinien być przechowany w aktach instytucji i powinien być przedkładany na każde żądanie organów kontrolnych.

8. Na podstawie nadesłanych wykazów instytucje otrzymają odemnie znaczki przelewowe, opiewające na przyjęte Nr. Nr. obligacyj. Znaczki należy nakleić na odwrocie obligacji w rubryce II na jednym poziomie z wypełnionym przelewem składającego obligacje.

Przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej wolne są od opłat stemplowych w myśl art. 77

p. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

9. Instytucje, które otrzymały zezwolenie na dokonanie przelewu, mają prawo zastawu przyjętych obligacyj w jednej z centralnych instytucyj kredytowych. Zastaw udzielany będzie po kursie 60 za 100 imiennej wartości, przy oprocentowaniu obecnie $6\frac{1}{2}\%$ w stosunku rocznym. Podania o zastaw należy kierować do mnie, poczem zawiadomię instytucję do którego z banków podanie zostało skierowane.

10. W razie postępowania niezgodnego z wyżej wymienionemi przepisami, instytucja utraci prawa dokonywania przelewu oraz prawa zastawu obligacyj, ponadto właściwe dla instytucji władze nadzorcze zastosują sankcje karne, przewidziane przepisami prawa.

Załącznik do p. 1 Obwieszczenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej w sprawie spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej (poz. 250).

WYKAZ

Spółdzielni kredytowych, które na wniosek Przewodniczącego Rady Spółdzielczej otrzymały zezwolenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na dokonywanie przelewu obligacyj Pożyczki Narodowej, przyjmowanych na spłatę zobowiązań w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585) oraz obwieszczenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej z dnia 8 sierpnia 1934 r.

L. p.	Nazwa Spółdzielni	Miejscowość
1	Spółdzielczy Bank Urzędniczy z. o. o.	Warszawa
2	Kasa Przemysłowców i Rolników Lubelskich z nieogr. odp.	Lublin
3	Społeczny Bank Spółdzielczy z. o. o.	Białystok
4	Bank Spółdzielczy z. o. o.	Prużana
5	Drohiczyński Powiatowy Bank Spółdzielczy z. o. o.	Drohiczyn
6	Bank Spółdzielczy Ziemian Wołynia z. o. o.	Łuck
7	Bank Ludowy z. o. o.	Inowrocław
8	Bank Ludowy Spółdz. z odp. nieogr.	Krotoszyn
9	Bank Ludowy z nieogr. odp.	Katowice
10	Bank Ludowy z nieogr. odp.	Chorzów (Królewska Huta)
11	Spółdzielnia Oszczędnościowo-Kredytowa Pracowników Oddziału Banku Gospodarstwa Krajowego z o. o.	Biała
12	Krakowskie Towarzystwo Zaliczkowe Urzędników z o. o.	Kraków
13	Stowarzyszenie Oszczędności i Kredytu Pracowników P. K. P. Stow. z odp. ogr.	Lwów
14	Towarzystwo Zaliczkowe Urzędników Pocztowych Stow. z o. o.	Lwów
15	Polska Spółdzielnia Kredytowa z o. o.	Lwów
16	Towarzystwo Kredytowe i Budowlane Urzędników i Nauczycieli Szkół Średnich i Wyższych z o. o.	Lwów
17	Małopolski Bank Kupiecki Spółdzielczy z odp. udz.	Lwów
18	Kasa Pożyczkowa Rzemieślników Kolejowych z. o. o.	Stanisławów
19	Spółdzielnia Oszczędnościowo - Kredytowa Pracowników Państwowej Fabryki Związków Azotowych z o. o.	Mościce
20	Bank „Społem" z. o. o.	Warszawa
21	Spółdzielnia Oszczędnościowo - Kredytowa Pracowników Banku Polskiego z. o. o.	Warszawa
22	Spółdzielnia Oszczędnościowo - Kredytowa Pracowników Monopolu Tytoniowego z. o. o.	Warszawa
23	Spółdzielnia Kredytowa Pracowników Społecznych z. o. o.	Warszawa
24	Spółdzielnia Oszczędnościowo - Kredytowa Pracowników Państw. Banku Rolnego z. o. o.	Warszawa

L. p.	Nazwa Spółdzielni	Miejscowość
25	Spółdzielnia Oszczędnościowo - Kredytowa Pracowników Banku Gospodarstwa Krajowego z. o. o.	Warszawa
26	Spółdzielnia Oszczędnościowo - Kredytowa Pracowników Pocztowej Kasy Oszczędności z. o. o.	Warszawa
27	Spółdzielczy Bank Przemysłowców Łódzkich z. o. o.	Łódź
28	Bank Przemysłowo - Handlowy Spółdz. z. o. o.	Białystok
29	Łódzki Spółdzielczy Bank Dyskontowy Społdz. z. o. o.	Łódź
30	Związkowa Centrala Inkasowa z. o. o.	Warszawa
31	Centralny Bank Spółdzielczy z. o. o. ze Związku Żydowskich Kupieckich Stow. Spółdzielczych	Lwów
32	Bank Kupiecko - Kredytowy Spółdz. z. o. o.	Łódź
33	Kasa Wzajemnej Pomocy Funkcjonarjuszów Straży Granicznej z. o. o.	Warszawa
34	Bank Spółdzielczy Skarbowców z. o. o.	Warszawa

Załącznik do p. 7 obwieszczenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej w sprawie spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej (poz. 250).

.... dnia .... 19 r.
Miejscowość

....
Pieczęć firmy

WYKAZ
obligacyj Pożyczki Narodowej

przyjętych przez ....

na spłatę zobowiązań w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 21.7.1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585).

za okres czasu od .... do ....

Przyjęte obligacje Pożyczki Narodowej					Nazwisko i imię dłużnika	Kwota długu	Data zaciągnięcia długu	Uwagi
po zł 50 Nr. Nr.	po zł 100 Nr. Nr.	po zł 500 Nr. Nr.	po zł 1000 Nr. Nr.	łączna kwota imienna				

Zgodność wykazu ze stanem faktycznym i zapisami w księgach handlowych stwierdzamy:

....
podpis firmowy

Poz. 251. Obwieszczenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej z dnia 8 sierpnia 1934 r. w sprawie przelewów obligacyj Pożyczki Narodowej.

Na zasadzie § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 416) przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej mogą być dokonywane jedynie na podstawie każdorazowego zezwolenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej.

1. W związku z powyższem podaję niniejszem do wiadomości, że zezwolenia na przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej udzielane będą:

a) instytucjom kredytowym, które otrzymały zezwolenie na przyjmowanie obligacyj na spłatę zobowiązań w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585) oraz w myśl obwieszczenia mego z dnia **8 sierpnia 1934 r.** w sprawie spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej;

b) centralnym instytucjom kredytowym, które w myśl ust. 2 § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 585) udzielać będą zastawu instytucjom kredytowym, przyjmującym obligacje na spłatę zobowiązań;

c) zakładom ubezpieczeń, które otrzymały zezwolenia na zawieranie umów ubezpieczeń na życie, przewidujących przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej tytułem wpłat na składki w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 586);

d) instytucjom państwowym, przyjmującym obligacje Pożyczki Narodowej jako kaucje i wadja w myśl § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 416) w razie przepadku kaucyj i wadjów;

e) instytucjom samorządowym i instytucjom ubezpieczeń społecznych, które przyjmować będą obligacje Pożyczki Narodowej jako kaucje i wadja, w razie przepadku kaucyj i wadjów;

f) spadkobiercom, którzy dziedzicząc obligacje Pożyczki Narodowej udowodnią prawa spadkowe dokumentami, wymaganemi przez obowiązujące przepisy prawa;

g) osobom, które otrzymują obligacje na zasadzie prawomocnego wyroku sądowego.

2. Zezwolenia na dokonanie przelewu obligacyj mogą być udzielane:

a) w wypadkach przelewu na rzecz najbliższej rodziny, to zn. małżonków oraz wstępnych i zstępnych do drugiego stopnia pokrewieństwa włącznie (rodzice, dziadkowie, dzieci i wnuki);

b) w razie przepadku kaucyj i wadjów, przyjętych w obligacjach Pożyczki Narodowej przez instytucje nieobjęte w p. 1 lit. d i e i osoby prywatne. Przed przyjęciem przez te instytucje i osoby obligacyj Pożyczki Narodowej jako kaucyj i wadjów należy uzyskać na to zezwolenie Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej;

c) przy regulowaniu obligacjami po kursie emisyjnym (96 za 100) składek w związkach, korporacjach i zrzeszeniach zawodowych, które uprzednio uzyskały zgodę Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na przyjmowanie obligacyj tytułem wpłat na składki;

d) przy składaniu obligacyj jako ofiary lub składki na rzecz instytucyj społecznych, których działalność posiada znaczenie ogólno-państwowe, instytucje te winny uprzednio uzyskać od Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej zezwolenie na przyjmowanie obligacyj tytułem wpłat;

e) w wypadku przejęcia obligacyj przez pracodawcę, który pokrył całą należność za subskrypcję, a obligacje zostały wypełnione na pracownika, oraz w razie przejęcia obligacyj przez pracodawcę tytułem pokrycia zobowiązań pracownika w stosunku do pracodawcy, przyjęcie w tym wypadku obligacyj musi nastąpić conajmniej po kursie emisyjnym (96 za 100).

Zezwolenie na dokonanie przelewu w obydwuch wymienionych w tym punkcie wypadkach może nastąpić na podstawie podań, wniesionych przez pracodawcę, przyczem do podania winno być dołączone oświadczenie pracownika, że zrzeka się praw do obligacyj i że otrzymał równowartość wpłaconych kwot. W podaniu należy wyszczególnić odcinki i numery przejętych obligacyj;

f) w innych wyjątkowych wypadkach, gdy celowość przelewu jest dostatecznie umotywowana ciężką sytuacją materjalną posiadacza obligacyj, wywołaną utratą środków egzystencji lub wypadkami losowemi.

3. Przepisy, normujące udzielanie zezwoleń na dokonywanie przelewów w wypadkach nieobjętych niniejszem obwieszczeniem, zostaną ustalone osobnemi zarządzeniami.

4. Przelew jest formalnie dokonany wtedy, gdy na odwrocie obligacji w miejscu przeznaczonem na przelewy w rubryce I zostanie wypełniona nazwa firmy lub imię i nazwisko osoby, na rzecz której dokonuje się przelewu i umieszczony zostanie podpis posiadacza obligacyj; podpis winien odpowiadać podpisowi, umieszczonemu na pokwitowaniu z odbioru obligacyj, oraz gdy w rubryce II na jednym poziomie z wypełnioną rubryką I naklejony zostanie znaczek przelewowy.

5. Znaczki przelewowe otrzymają osoby i instytucje, które uzyskały zgodę Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na dokonanie przelewu, przyczem:

a) instytucje wymienione w p. 1 lit. a — po nadesłaniu wykazów, o których mowa w p. 7 obwieszczenia mego z dnia 8 sierpnia 1934 r. w sprawie spłaty zobowiązań obligacjami Pożyczki Narodowej;

b) instytucje, wymienione w p. 1 lit. b, d, e z reguły, oraz instytucje i osoby, wymienione w p. 2 lit. b, c i d — o ile uzyskały uprzednio zgodę Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na dokonanie przelewu — po przedłożeniu

Komisarzowi Generalnemu Pożyczki Narodowej 2-ch egzemplarzy zestawień według załączonego wzoru;

c) osoby wymienione w p. 1 lit. f i g z reguły, oraz osoby wymienione w p. 2 lit. a i e — o ile uprzednio uzyskały zgodę Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej na dokonanie przelewu, — na podstawie podania o zezwolenie na dokonanie przelewu, przyczem w podaniu należy wyszczególnić odcinki i Nr. Nr. obligacyj;

d) zakłady ubezpieczeń, wymienione w p. 1 lit. c — na zasadach ustalonych w okólniku Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, normującym przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej tytułem wpłat na składki;

e) w wypadkach, przewidzianych w p. 2 lit. f na zasadach, które unormowane będą specjalnem obwieszczeniem.

6. Na znaczkach przelewowych nie wolno dokonywać żadnych poprawek i skreśleń. W razie zepsucia znaczka, należy go zwrócić do Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej celem uzyskania nowego znaczka.

7. Przelewy obligacyj Pożyczki Narodowej wolne są od opłaty stemplowej w myśl art. 77 p. 1 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

Załącznik do p. 5-b obwieszczenia Komisarza Generalnego Pożyczki Narodowej w sprawie przelewów obligacyj Pożyczki Narodowej (poz. 251).

...... dnia 19 r.
(Miejscowość)

....
(Pieczęć firmy)

ZESTAWIENIE

zapotrzebowanych znaczków przelewowych na obligacje Pożyczki Narodowej,
przyjętych przez...tytułem
(Wyraźna i całkowita nazwa)

w czasie od dn. roku..........do dn. roku

Przyjęte obligacje Pożyczki Narodowej					Nazwisko i imię (firma) składającego	Uwagi
po zł. 50 Nr. Nr.	po zł. 100 Nr. Nr.	po zł. 500 Nr. Nr.	po zł. 1000 Nr. Nr.	łączna kwota imienna		

PODPIS

z 23 sierpnia Nr. 192 Rok 1934

Poz. 252. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 sierpnia 1934 r. w sprawie zmiany statutu „Polskiego Eksportu Naftowego".

Poz. 253. Obwieszczenie Komitetu Likwidacyjnego do spraw b. ros. osób prawnych w Warszawie.

z 24 sierpnia Nr. 193 Rok 1934

z 25 sierpnia Nr. 194 Rok 1934

Poz. 254. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 7 sierpnia 1934 r. w sprawie nadania umowie zbiorowej z dnia 14 maja 1934 r. mocy obowiązującej dla wszystkich robót brukarskich i drogowych na terenie m. Gdyni.

z 27 sierpnia Nr. 195 Rok 1934

Poz. 255. Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 13 sierpnia 1934 r. w sprawie postępowania przy odprawie celnej towarów nabywanych na targach - aukcjach.

C.

Bibljografja.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

„Polskie Legalne Stronnictwa Polityczne". T. Selimowski.

Ukazało się II wydanie pracy T. Selimowskiego p. t. „Polskie Legalne Stronnictwa Polityczne".

Praca ta zawiera charakterystykę, programy, organizację obecnie istniejących polskich legalnych stronnictw politycznych.

Ze względu na aktualność i zakres materjałów, zawartych w omawianej książce zaleca się ją do użytku służbowego władz administracji ogólnej i organów Policji Państwowej.

Druk. Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.